

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 59/2016
07.07.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Миломира Николића, чланова већа, са саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући по захтеву АА из ..., поднетом преко пуномоћника Владимира Мишковића, адвоката из ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда, Одељења у Крагујевцу I-1 У 18651/13 од 24.12.2015. године, уз учешће противне странке Министарства рада, запошљавања и социјалне политике, Сектора за борачко-инвалидску заштиту, у предмету породичне инвалиднине, у нејавној седници већа одржаној дана 07.07.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Ставом I диспозитива побијане пресуде одбијена је тужба тужиле, АА из ..., поднета против решења Министарства рада, запошљавања и социјалне политике, број 581-02-2676/2013-11 од 23.10.2013. године, којим је поништено решење Градске управе за друштвене делатности града Чачка, број 580-64/99-03 од 26.09.2013. године и решено: одбија се захтев тужиле за признавање права на породичну инвалиднину, као неоснован. Решењем Градске управе за друштвене делатности града Чачка, број 580-64/99-03 од 26.09.2013. године у ставу првом диспозитива тужиле се признаје право на породичну инвалиднину по основу супруга пок. ББ, палог борца, у износу од 60% од месечног износа личне инвалиднине војног инвалида прве групе почев од 01.10.2013. године, па све док постоје законом прописани услови; у ставу другом диспозитива утврђује се да је корисник права дужан да овом органу пријави сваку промену која утиче на коришћење и престанак права, у року од 15 дана од дана настале промене; у ставу трећем диспозитива одређено је да ово решење подлеже ревизији, а жалба и ревизија одлажу извршење решења. Ставом II диспозитива побијане пресуде одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде поднетом, због погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде материјалног права и повреде правила поступка, подносилац наводи да је покојни ББ био држављанин СФРЈ у

тренутку погибије, те да је погинуо као припадник Територијалне одбране. Указује да се његово држављанство могло ценити само у тренутку његове погибије, а не на основу смртног листа издатог 23.04.2012. године и извода из матичне књиге венчаних од 20.09.2013. године, по којима је покојни ББ хрватски држављанин. Предлаже да суд захтев уважи и преиначи или укине побијану пресуду.

Противна странка, Министарство рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије, Сектор за борачко-инвалидску заштиту, је у одговору на захтев навела да нису испуњени услови из члана 49. Закона о управним споровима за подношење захтева за преиспитивање судске одлуке из ког разлога предлаже да се захтев одбаци, а у свему остаје при разлозима из тужбом оспореног решења.

Врховни касациони суд је нашао да нема законом прописаних разлога за одбацивање поднетог захтева, те да је исти дозвољен, у смислу члана 49. став 2. тачка 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), јер је тужбом оспорено решење донето у поступку ревизије а да против њега жалба није дозвољена.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, у конкретном случају нису испуњени услови за признавање права на породичну инвалиднину па је правилно одлучио тужени орган када је у вршењу ревизије, на основу одредаба чл. 85. и 87. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца („Службени лист СРЈ“ бр. 24/98...25/00 и „Службени гласник РС“ бр. 101/05 и 111/09), у поступку у коме није било повреда правила поступка од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари оспореним решењем поништио решење првостепеног органа од 26.09.2013. године и одбио захтев тужиле од 24.09.2013. године за признавање права на породичну инвалиднину по палом борцу, као неоснован, с обзиром да су у образложењу тужбом оспореног решења за донету одлуку дати довољни и јасни чињенични и правни разлози са позивом на правне прописе које као довољне прихвата и овај суд.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је донета без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права. Ово јер је тужилца (овде подносилац захтева) била корисник породичне инвалиднине у ранијем периоду и то право јој је, према стању списка предмета те образложењу побијане пресуде, престало 01.10.2009. године по решењу првостепеног органа од 21.09.2012. године, због неиспуњавања законом прописаних услова. При томе ово право је остварила 1999. године, јер је тада важећа Уредба о материјалном обезбеђењу и другим правима бораца, ратних војних инвалида и цивилних инвалида рата из оружаних акција после 17.08.1999. године ("Службени лист РС бр. 7/92...35/06), прописивала могућност

да се права прописана законом могу признати и лицима која су избегла на територију Републике Србије, по основу погибије члана породице у оружаним снагама у земљи после 17.08.1999. године. Међутим, наведена Уредба је престала да важи доношењем Уредбе о престанку важења одређених уредби у области борачко инвалидске заштите („Службени гласник РС“ број 35/06), па, како подносилац захтева, АА из ... на дан подношења захтева првостепеном органу - 20.09.2013. године није признати корисник права на породичну инвалиднину, то се могућност поновног признавања овог права по истом основу може ценити, сходно сада важећим прописима који не прописују могућност да се по овом основу њој призна тражено право.

Без утицаја је на другачију одлуку суда, код оцене законитости побијане пресуде, су наводи захтева којима се оспорава побијана пресуда због погрешно утврђеног чињеничног стања, јер према члану 49. став 3. Закона о управним споровима, захтев за ванредно преиспитивање судске одлуке се може поднети само због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари, а не и због непотпуно и неправилно односно неутврђеног или погрешно утврђеног чињеничног стања.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 07.07.2016. године, Узп 59/2016

Записничар,
Весна Карановић, с.р.

Председник већа – судија,
Мирјана Ивић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ТТ